

80. ROCZNICA MĘCZEŃSTWA MŁODEGO KSIĘDZA ANTONA DUJLOVIĆA (1943-2023)

Szanowni Proboszczowie i Parafianie parafii Ocice,

Przesyłam wam serdeczne, braterskie pozdrowienia i proszę o błogosławieństwo Boże dla was wszystkich z centrum mojej diecezji Banja Luka w Bośni. Łączę się modlitewnie i duchowo z wami wszystkimi, zwłaszcza dzisiaj – w obchodach 80. rocznicy męczeńskiej śmierci mojego młodego księdza z diecezji banjoluckiej ks. Ante Dujlovića.

Był proboszczem w parafii Gumjera, gdzie mieszkało wielu Waszych przodków – od początku XX wieku, kiedy się tam osiedlili – do 1946 roku, kiedy to przenieśli się z Bośni i przybyli do Polski, głównie w obecnej Waszej parafii z Ocice.

Parafia Gumjera została założona 100 lat temu. W dniu męczeńskiej śmierci ostatniego proboszcza tej parafii ks. Dujlovića, na fundamencie kościoła parafialnego w Gumjera, będziemy wspólnie z pielgrzymami z waszego regionu odprawić uroczystą Mszę za wszystkich waszych zmarłych przodków i za zmarłych proboszczów, wśród których był młody proboszcz ks. Anto Dujlović.

Ks. Anto Dujlović pochodził z rodziny wielodzietnej. Został księdzem w 1939 r. W 1940 objął parafię Gumjera. Była to jego pierwsza i jedyna parafia. Parafianie szybko go pokochali. Był energiczny, pobożny, gorliwy. Szczególną troską otaczał młodzież i dzieci oraz zdrowe życie rodzinne w parafii.

Gdy w 1941 roku w byłej Jugosławii wybuchła wojna, był to bardzo niebezpieczny czas dla polskich parafian w Gumjera. Okoliczni proboszczowie opuścili swoje parafie. Młody proboszcz Dujlović również przez jakiś czas schronił się poza parafią, a potem wrócił i pozostał w parafii, chociaż wszyscy inni proboszczowie z okolicznych parafii nadal przebywali poza swoimi parafiami.

Proboszcz Dujlović przez kilka miesięcy opiekował się aż ośmioma parafiami. W Wielkim Poście 1944 r. wypowiedział aż 5500 parafian z tych parafii, jak sam zapisał.

Bronił swoich wiernych, zwłaszcza kobiet i dziewcząt, przed gwałtownym naciskiem ówczesnych żołnierzy rządzących parafią i wrogo nastawionych do katolików. Sam napisał: „Chociaż jest to dla mnie trudne, bo jestem sam w tych cierpiących rejonach, a nerwy strasznie cierpią każdego dnia, to jednak chcę być prawdziwą ofiarą mojego świętego powołania i ofiarą za te wszystkie nieumarłe dusze. Teraz jestem najbardziej pewny śmierci. Ale mimo wszystko niczego się nie boję, jestem pogodny i wesoły... Jestem blisko męczeństwa...”

Żołnierze na rozkaz starszego, wywlekli go siłą z domu parafialnego w nocy z soboty 10 na niedzielę 11 lipca 1943 r. i zabili na wiejskiej drodze. Parafianie z wielkim smutkiem pochowali go na cmentarzu parafialnym.

Nie zapomnieli o nim. Od początku uchodził za prawdziwego chrześcijańskiego męczennika, który oddał życie, broniąc życia swoich parafian. A kiedy przybyli do Ocic, zachowali o nim trwałą pamięć i od dawna chcieli rozpocząć kościelny proces o jego kanonizację.

Proces ten powinien być zostać zainicjowany przez moją diecezję Banjolučka. Jako diecezja zostaliśmy prawie całkowicie zniszczeni podczas wojny w latach 90. Zginęło 7 księży i jedna zakonnica, a wielu innych było torturowanych i więzionych. Wiele naszych kościołów zostało zburzonych, a wielu parafian zostało przymusowo wypędzonych. Bardzo trudno było nam przywrócić jakiś rodzaj normalnego życia religijnego.

W 2014 roku otrzymałem zgodę Stolicy Apostolskiej na rozpoczęcie kościelnego procesu beatyfikacyjnego za czterech księży, którzy zginęli (spośród większej liczby księży zabitych w II wojnie światowej).

Wśród tej czwórki był proboszcz Anto Dujlović. Poprosiłem waszego biskupa legnickiego ks. Zbigniewa Kiernikowskiego, aby zaangażował się w prowadzenie procesu kościelnego, ponieważ prawie wszyscy niezbędni świadkowie męczeństwa proboszcza Dujlovicia są w Ocicach i okolicznych parafiach. Biskup Kiernikowski powołał komisję badawczą, która z determinacją wykonała i zakończyła prace.

Osobiście od wielu lat w Waszej diecezji i parafii jestem świadkiem Waszej wielkiej miłości do tego prawdziwego męczennika Chrystusa, świadka wiary i moralności chrześcijańskiej. Rozumiecie doskonale, że i dzisiaj potrzebujemy prawdziwych wzorców wierności nauczaniu

Chrystusa i Świętej Ewangelii. Takim wzorem do naśladowania był proboszcz Anto Dujlović. - Proces jego beatyfikacji jest poniekąd uzależniony od przebiegu procesu trzech innych męczenników - księży. W ich przypadku trudno nam znaleźć autentycznych świadków, ponieważ byli oni w parafiach, które – w większości – w czasie wojny i rządów komunistycznych – zostały całkowicie wytępione, zaginęły.

Postaramy się, najlepiej jak potrafimy, pomyślnie kontynuować i zakończyć proces wyniesienia ołtarza ku czci tych prawdziwych męczenników.

Proszę was również o modlitwę w tej intencji! Przez wszystkie nasze wspólne działania i starania niech będzie uwielbiony Bóg Trójjedyny i umocniona wiara naszych współczesnych, zwłaszcza młodych!

Dziękuję wszystkim, którzy nie zapominają o wyjątkowej, jasnej postaci księdza proboszcza Ante Dujlovicia, którego wielu z was wciąż pamięta, zwłaszcza z częstych wzmianek i opowieści waszych szlachetnych rodziców.

Szczególnie dziękuję niezapomnianej, niezwykle ofiarnej i szlachetnej siostrze zakonnej Magdalenie Karaban, waszej parafiance, rodem z Gumjera, która jako dziecko pamiętała męczeńską śmierć dobrego proboszcza Dujlovicia. Dobry Bóg powołał ją do szczęśliwej wieczności kilka miesięcy temu. Wierzę, że jest teraz w towarzystwie męczennika Anto Dujlovicia, o którego beatyfikację dużo się modliła, pracowała i poświęcała. Niech Pan da jej wieczny odpoczynek!

Z całego serca dziękuję mojemu bardzo zasłużonemu i bardzo bezinteresownemu przyjacielowi Franciszkowi Kwaśniakowi, który będzie mógł przetłumaczyć i przekazać Państwu to przesłanie.

Niech Bóg Was błogosławi. Wasz brat w wierze.

+ Franjo Komarica

Banja Luka 08.07.2023 r.

Biskup Banjalucki